

Arrest

nr. 233 398 van 2 maart 2020
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. NEERINCKX
Akkerstraat 1
9140 TEMSE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 5 december 2019 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 27 november 2019 waarbij een verblijfsaanvraag onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 januari 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 februari 2020.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat V. NEERINCKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Via een op 25 februari 2019 gedateerd schrijven diende verzoeker een aanvraag in om toelating te krijgen om zijn in België verblijvende echtgenote te vervoegen.

1.2. De gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie nam op 21 maart 2019 de beslissing om verzoekers verblijfsaanvraag onontvankelijk te verklaren. Deze beslissing is gemotiveerd als volgt:

“[A.M.]

[...]

Onderdaan van Servië

[...]

Geachte burgemeester,

In uitvoering van artikel 1/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt de verblijfsaanvraag die betrokkene indiende bij uw gemeentebestuur onontvankelijk verklaard om de volgende reden:

o Betrokkene heeft niet bewezen dat hij de door hem te betalen retributie betaald heeft;

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

De Raad dient ambtshalve te onderzoeken of een bestreden beslissing werd genomen door de hiertoe bevoegde overheid. De bevoegdheid van de steller van een bestuurlijke beslissing raakt immers de openbare orde (RvS 11 juli 2013, nr. 224.332).

Het staat vast dat de in casu bestreden beslissing werd genomen door attaché D.D.V voor “de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie”.

In de bestreden beslissing wordt verwezen naar artikel 1/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). De Raad merkt op dat in artikel 1/1 van de Vreemdelingenwet niet kan worden gelezen dat een attaché bij de Dienst Vreemdelingenzaken bevoegd is om een verblijfsaanvraag onontvankelijk te verklaren omdat de aanvrager geen bewijs inzake de betaling van een retributie aanbracht. In het artikel 1/2, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 8 oktober 1981) was wel bepaald dat indien de aanvrager geen betalingsbewijs aanbracht “de overheid die bevoegd is om de verblijfsaanvraag in ontvangst te nemen of er een beslissing over te nemen” de verblijfsaanvraag onontvankelijk kon verklaren. Er dient evenwel te worden geduurd dat het koninklijk besluit van 16 februari 2015 tot wijziging van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen waarbij het artikel 1/2, § 2 in het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 werd ingevoerd bij arrest nr. 245.404 van 11 september 2019 door de Raad van State werd vernietigd. Artikel 1/2, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 dient derhalve te worden geacht nooit te hebben bestaan. Uit een vernietigde bepaling kan niet worden afgeleid dat een attaché bij de Dienst Vreemdelingenzaken bevoegd zou zijn om de bestreden beslissing te nemen. Verweerder toont ter terechtzitting ook niet aan dat er enige juridische grond zou bestaan die zou toelaten te concluderen dat een attaché bij de Dienst Vreemdelingenzaken bevoegd was om de bestreden beslissing te nemen.

De vaststelling dat de bestreden beslissing werd genomen door een hiertoe onbevoegde ambtenaar volstaat om deze beslissing te vernietigen. Een onderzoek van de door verzoeker aangevoerde middelen is bijgevolg niet meer vereist.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 27 november 2019 waarbij een verblijfsaanvraag onontvankelijk wordt verklaard wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee maart tweeduizend twintig door:

dhr. G. DE BOECK,

voorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK